

Korčula je prestala te godine davati danak dubrovačkom knezu prešavši pod suverenitet Ugarske. Kralj Andrija II. dao je g. 1215. otok Korčulu u leno grofovima otoka Krka — Frankopanima (bivšim vazalima Venecije). I iz papske bule 1221. g. mi vidimo, da je Korčula isto tako kao i otok Hvar, Brač i Lastovo podčinjena Frankopanima prema darovanju ugarskog kralja.⁵³

No kako izgleda, Korčula slijedećih godina nije nikome podložna, premda Dubrovnik hoće da ima na nju pravo i pače nadoknađuje pojedina lica za štete nanesene od nepokornih Korčulana.⁵⁴ G. 1240. neki knez Grubeša Dubrovčanin sa sinom Tomom dobio je Korčulu, Lastovo i Mljet u leno od mletačkog dužda⁵⁵ i Dubrovnika, no sigurno se nije mogao ni on učvrstiti na nepokornom otoku.

Najzad g. 1254. venecijanski patricij Marsilije Zorzi zavladao je Korčulom i potčinio je ne toliko Veneciji koliko sebi lično.«

Vjekoslav Klaić, govoreći u svojoj velikoj »Povijesti Hrvata«⁵⁶ o ugarsko-hrvatskom kralju Beli III. (IV.), veli, da on bijaše g. 1254. na vrhuncu svoje moći, sreće i slave. Nešto niže pak nastavlja Klaić ovako: »Tu premoć kralja Bele mučno je gledala mletačka občina, pak je nastojala da smeta njegovu vladanju u dalmatinskom primorju i na otocima. Ona je u to vrijeme pokorila otok Korčulu svojoj vlasti, te je s tim pogazila ugovor od g. 1244. No ban Stjepan pohita iz Štajerske na jug i zapriječi dužda Rajnerija Zena u daljnjem napredovanju; neki tvrdi, da je mletačka občina morala ća i Zadar Beli vratiti, no za to nema nikakvih dokaza.

Velika je bila vlast Stjepana u to doba. On je zapovijedao od Semeringa do Dubrovnika i od Senja do Drine.«

Osvrt na prilike zahumske, odnose između Zahumlja i ugarsko-hrvatske države i na djelovanje Omišana. Vidimo dakle raznolično tumačenje izvora sa strane raznih historičara, ukoliko su se dotakli korčulanske povijesti. Nastojat ću, da i ja dam o tome jednu sliku, ali radi boljeg shvaćanja mislim, da je potrebno,

⁵³ Smičiklas III, p. 191. Bilješka Solovljeva.

⁵⁴ G. 1231. Dubrovčani nadoknađuju Iliji, sinu pok. kneza Grubeše, štete njegove i njegovih na Korčuli; g. 1234. oni nadoknađuju Kaceti iz Splita slične štete. Smičiklas III, 345, 403 (Ljubić, Listine I. No 74). Bilješka Solovljeva.

⁵⁵ Smičiklas IV, p. 111. Bilješka Solovljeva.

⁵⁶ Svezak prvi p. 240.